

отъ пророцитѣ е казалъ, че Богъ живѣе въ сърцата на смиренитѣ хора. Какъ живѣе? — По единъ особенъ начинъ. Това е една отъ великитѣ тайни. И когато азъ казвамъ, че ние трѣбва да разрѣшимъ великитѣ въпроси на живота, азъ подразбирамъ, че може да ги рѣши само туй сѣщество, въ сърцето на което Богъ е влѣзълъ да живѣе. Когато Богъ влѣзе да живѣе въ нашитѣ сърца, Той разрѣшава тѣзи въпроси. Не е ржката, която разрѣшава въпроситѣ, но моето тѣло: разрѣшава ги моятъ духъ, мояга душа, моятъ умъ, моето сърце и моята воля. Каквото духътъ разрѣшава и душата разрѣшава, каквото умътъ разрѣшава и сърцето разрѣшава, каквото сърцето разрѣшава, туй и човѣшката воля разрѣшава. Слѣдователно, Онзи, който ще разрѣши въ насъ всички въпроси, ще ни научи, какво трѣбва да правимъ.

Думитѣ, че ние трѣбва да се осъвършенствуваме, че трѣбва да се посветимъ, всички тия думи, сами по себе си, сж празни, ако не бждемъ свързани съ живия Господъ на Любовта. Нека да излѣзе нѣкой да покаже, че съ своитѣ усилия, съ своята мощъ той е могълъ да се подигне! Всички велики хора, всички велики Учители на човѣществото, въ тѣхнитѣ сърца е живѣлъ Богъ, говорилъ имъ е този великъ Божи Духъ. Тамъ, дѣто Господъ не е говорилъ, това слово не е вѣрно. Нѣкой може да философствува, да минава за много ученъ, за адептъ, но не му ли е говорилъ Господъ, това слово не е вѣрно. Тамъ, дѣто Господъ не говори чрѣзъ душитѣ, чрѣзъ умоветѣ, чрѣзъ сърцата на хората, това учение не е вѣрно. Когато Богъ говори за своето учение, Той го оправдава. Той казва и прави. Той не казва, че туй ще стане за въ бждеще. Не, казва и става!

„Човѣкъ може да се роди изново.“ Той нѣма какво да чака, да се приготвяватъ условия за това. Човѣкъ трѣбва да се роди изново! Кога? — Още днесъ, още сега. Нѣкой може да ми каже: азъ съмъ новороденъ. Радвамъ се, азъ ще дойда при васъ и ще ви питамъ да ми разправите нѣщо отъ вашата опитностъ за това новораждане. Интересува ме тази ви опитностъ. Какъ се нозородихте? Вие сте били въ Америка, питамъ ви: какъ минахте океана, съ кой па-